

POSTANOWIENIE PREZESA SĄDU

z dnia 26 lipca 2004 r.*

W sprawie T-201/04 R

Microsoft Corp., z siedzibą w Redmond, Waszyngton (Stany Zjednoczone),
reprezentowana przez adwokata J.-F. Bellisa oraz I. S. Forrester, QC,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez R. Wainwrighta,
W. Möllsa, F. Castilla de la Torre'a oraz P. Hellströma, działających w charakterze
pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona pozwana,

mającej za przedmiot wnioszek o zawieszenie wykonania art. 4, art. 5 lit. a)–c) oraz
art. 6 lit. a) decyzji Komisji C(2004) 900 wersja ostateczna z dnia 24 marca 2004 r.
w sprawie procedury zastosowania art. 82 WE (sprawa COMP/C-3/37.792 —
Microsoft),

* Język postępowania: angielski.

PREZES SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

wydaje niniejsze

Postanowienie

Zaskarżona decyzja

- ¹ Microsoft Corp. (zwana dalej „Microsoft”) opracowuje i wprowadza do obrotu oprogramowanie różnego typu, a zwłaszcza systemy operacyjne dla stacji roboczych i serwerów.
- ² Komisja wydała w dniu 24 marca 2004 r. decyzję w sprawie procedury zastosowania art. 82 WE w sprawie COMP/C-3/37.792 — Microsoft (zwaną dalej „decyzją”). Zgodnie z decyzją Microsoft naruszyła art. 82 WE oraz art. 54 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG), nadużywając pozycji dominującej na dwa sposoby.
- ³ Pierwsze stwierdzone w decyzji naruszenie polega na odmowie przekazania przez Microsoft konkurentom, w okresie przypadającym od października 1998 r. aż do dnia wydania decyzji, „informacji dotyczących interoperacyjności”, w rozumieniu

art. 1 decyzji oraz zezwolenia na ich zastosowanie w celu tworzenia oraz rozprowadzania produktów konkurencyjnych na rynku systemów operacyjnych dla serwerów grupy roboczej [art. 2 lit. a) decyzji].

- 4 Zgodnie z decyzją drugie stwierdzone naruszenie polega na fakcie uzależnienia przez Microsoft, w okresie od maja 1999 r. do dnia wydania decyzji, dostarczania systemu operacyjnego Windows dla stacji roboczych od równoległego nabycia programu Windows Media Player [art. 2 lit. b) decyzji].
- 5 Komisja nałożyła za oba przypadki naruszenia karę grzywny w wysokości 497 196 304 EUR (art. 3 decyzji).
- 6 Zgodnie z art. 4 decyzji Microsoft ma obowiązek zaprzestania naruszeń stwierdzonych w jej art. 2 zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 5 i 6 decyzji. Microsoft powinna również powstrzymać się od takich zachowań, jak opisane w art. 2, a także od wszelkich zachowań o takim samym lub podobnym charakterze lub skutku.
- 7 Artykuł 5 decyzji nakazuje Microsoft, tytułem środka mającego na celu naprawienie pierwszego naruszenia, co następuje:

„a) Microsoft [...] ujawni w terminie 120 dni, licząc od daty doręczenia decyzji, informacje dotyczące interoperacyjności każdemu przedsiębiorstwu mającemu zamiar tworzyć i rozpowszechniać systemy operacyjne dla serwerów grupy roboczej oraz zezwoli tym przedsiębiorstwom na wykorzystywanie, na

rozsądnych i niedyskryminujących warunkach, informacji dotyczących interoperacyjności w celu stworzenia oraz rozprowadzania systemów operacyjnych dla serwerów grupy roboczej;

- b) Microsoft [...] spowoduje, aby udostępnione informacje dotyczące interoperacyjności były uaktualniane jak tylko będzie to konieczne, w możliwie najkrótszym czasie;

- c) Microsoft [...] ustanowi w terminie 120 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji, mechanizm oceny, który pozwoli zainteresowanym przedsiębiorstwom na uzyskanie w sposób efektywny informacji odnośnie do zakresu i warunków korzystania z informacji dotyczących interoperacyjności; Microsoft [...] może zastrzec rozsądne i niedyskryminujące warunki, w celu zapewnienia, że zaoferowany w tych ramach dostęp do informacji dotyczących interoperacyjności będzie wykorzystywany wyłącznie w celu oceny [...].”

8 Okres 120 dni ustanowiony w art. 5 decyzji upłynął w dniu 27 lipca 2004 r.

9 Artykuł 6 decyzji nakazuje, tytułem środka naprawczego w stosunku do drugiego naruszenia, co następuje:

- „a) Microsoft [...] przedstawi w terminie 90 dni, licząc od dnia doręczenia niniejszej decyzji, w pełni funkcjonującą wersję systemu operacyjnego Windows dla stacji roboczych niezawierającą Windows Media Player. Microsoft [...] zachowuje prawo oferowania systemu operacyjnego Windows dla stacji roboczych w połączeniu z Windows Media Player.

[...]”.

- 10 Okres 90 dni przewidziany w art. 6 decyzji upłynął w dniu 28 czerwca 2004 r.

Postępowanie i argumenty stron

- 11 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 7 czerwca 2004 r., Microsoft wniosła na podstawie art. 230 akapit czwarty WE skargę o stwierdzenie nieważności decyzji albo, ewentualnie, o uchylenie lub istotne zmniejszenie wysokości nałożonej grzywny.
- 12 Microsoft wystąpiła również, odrębnym pismem wpisanym do rejestru Sądu w dniu 25 czerwca 2004 r., z wnioskiem na podstawie art. 242 WE o zawieszenie wykonania art. 4, art. 5 lit. a)–c) oraz art. 6 lit. a) decyzji. W tym samym piśmie Microsoft zwróciła się również, na podstawie art. 105 § 2 regulaminu Sądu, o zawieszenie wykonania tych samych postanowień do czasu wydania orzeczenia w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego.
- 13 W tym samym dniu sędzia orzekający w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego wezwał Komisję do uściślenia, czy zamierza ona wszcząć wykonanie decyzji przed wydaniem orzeczenia w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego.

- 14 Pismem, które wpłynęło do Sądu tego samego dnia, Komisja poinformowała sędziego orzekającego w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego o decyzji wstrzymania wykonania art. 5 lit. a)–c) oraz art. 6 lit. a) decyzji, dopóki nie zostanie wydane orzeczenie w przedmiocie środka tymczasowego.
- 15 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 25 czerwca 2004 r., Novell Inc. (zwana dalej „Novell”) z siedzibą w Waltham, Massachusetts (Stany Zjednoczone), reprezentowana przez C. Thomasa, M. Levitta i V. Harris, solicitors, oraz adwokata A. Müllera-Rapparda, złożyła wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Komisji w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego.
- 16 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 30 czerwca 2004 r., RealNetworks Inc. (zwana dalej „RealNetworks”) z siedzibą w Seattle, Waszyngton (Stany Zjednoczone), reprezentowana przez adwokatów A. Wincklera, M. Dolmansa i T. Grafa, złożyła wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Komisji w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego.
- 17 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 30 czerwca 2004 r., Computer & Communications Industry Association (zwane dalej „CCIA”) z siedzibą w Waszyngtonie, DC (Stany Zjednoczone), reprezentowane przez J. Flynn, QC, oraz adwokatów D. Paemena i N. Dodoo, złożyło wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Komisji w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego.
- 18 Pismem, które wpłynęło do Sądu w dniu 1 lipca 2004 r., Software & Information Industry Association (zwane dalej „SIIA”) z siedzibą w Waszyngtonie, DC (Stany Zjednoczone), reprezentowane przez C. A. Simpsona, solicitor, złożyło wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Komisji w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego.

- 19 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 1 lipca 2004 r., The Computing Technology Industry Association Inc. (zwane dalej „CompTIA”) z siedzibą w Oakbrook Terrace, Illinois (Stany Zjednoczone), reprezentowane przez adwokatów G. Van Gervena i T. Franchoo oraz B. Kilpatricka, solicitor, złożyło wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Microsoft w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego.
- 20 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 2 lipca 2004 r., The Association for Competitive Technology (zwane dalej „ACT”) z siedzibą w Waszyngtonie, DC (Stany Zjednoczone), reprezentowane przez adwokata L. Ruessmanna, złożyło wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Microsoft w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego.
- 21 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 5 lipca 2004 r., Digimpro Ltd z siedzibą w Londynie (Zjednoczone Królestwo), TeamSystem SpA z siedzibą w Pesaro (Włochy), Mamut ASA z siedzibą w Oslo (Norwegia) oraz CODA Group Holdings Ltd z siedzibą w Chippenham, Wiltshire (Zjednoczone Królestwo) (zwane dalej łącznie „Digimpro i inni”), reprezentowane przez adwokata G. Berrischa, złożyły wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów po stronie Microsoft w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego.
- 22 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 5 lipca 2004 r., DMDsecure.com BV z siedzibą w Amsterdamie (Niderlandy), MPS Broadband AB z siedzibą w Sztokholmie (Szwecja), Pace Micro Technology plc z siedzibą w Shipley, West Yorkshire (Zjednoczone Królestwo), Quantel Ltd z siedzibą w Newbury, Berkshire (Zjednoczone Królestwo) oraz Tandberg Television Ltd z siedzibą w Southampton, Hampshire (Zjednoczone Królestwo) (zwane dalej łącznie „DMDsecure.com i inni”), złożyły wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów po stronie Microsoft w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego.
- 23 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 8 lipca 2004 r., IDE Nätverksskonsulterna AB z siedzibą w Sztokholmie (Szwecja), Exor AB z siedzibą w Uppsali (Szwecja), T. Rogerson, zamieszkały w Harpenden, Hertfordshire

(Zjednoczone Królestwo), P. Setka, zamieszkały w Sobeslavi (Republika Czeska), D. Tomicic, zamieszkały w Norymberdze (Niemcy), M. Valasek, zamieszkały w Karlovych Varach (Republika Czeska), R. Rialdi, zamieszkały w Genui (Włochy) oraz B. Nati, zamieszkały w Paryżu (Francja) (zwani dalej łącznie „IDE Nätverksskonsulterna i inni”), reprezentowani przez adwokatów S. Martíneza Lage’a i H. Brokelmanna, złożyli wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów po stronie Microsoft w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego.

- 24 Powyższe wnioski o dopuszczenie do sprawy zostały doręczone stronie skarżącej i stronie pozwanej, zgodnie z art. 116 § 1 regulaminu Sądu.
- 25 Pismem z dnia 6 lipca 2004 r., które wpłynęło do sekretariatu Sądu tego samego dnia, Microsoft poinformowała, że nie ma zastrzeżeń odnośnie do wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożonego przez RealNetworks. Pismem z dnia 7 lipca 2004 r., które wpłynęło do sekretariatu Sądu tego samego dnia, Microsoft przedstawiła uwagi odnośnie do wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożonego przez Novell. Microsoft nie przedstawiła w wyznaczonym terminie uwag odnośnie do innych wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 26 Microsoft, pismami z dnia 6 i 8 lipca 2004 r., wystąpiła o utajnienie wobec do wszystkich podmiotów, które zostaną dopuszczone do sprawy w charakterze interwenientów, zawartych w decyzji informacji, których Komisja zgodziła się nie ujawniać na swej stronie internetowej.
- 27 Pismami z dnia 6 lipca 2004 r., które wpłynęły do sekretariatu Sądu następnego dnia, Komisja poinformowała po pierwsze, że nie ma zastrzeżeń odnośnie do wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów złożonych przez: Novell, RealNetworks, CCIA i SIIA, a po drugie, że nie żąda utajnienia. Komisja uważa natomiast, że wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożony przez CompTIA powinien zostać oddalony.

- 28 Pismem z dnia 13 lipca 2004 r., które wpłynęło do sekretariatu Sądu tego samego dnia, Komisja poinformowała, że nie ma zastrzeżeń odnośnie do wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożonego przez ACT i że nie żąda utajnienia.
- 29 Natomiast w piśmie z dnia 13 lipca 2004 r., a następnie w pismach z dnia 14 lipca 2004 r., Komisja przedstawiła uwagi odnośnie do wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów złożonych przez odpowiednio: Digimpro i innych, DMDsecure.com i innych, jak również IDE Nätverkskonsulterna i innych.
- 30 Komisja przedstawiła uwagi na piśmie odnośnie do wniosku o zastosowanie środków tymczasowych w dniu 21 lipca 2004 r. Uwagi te zostały doręczone Microsoft tego samego dnia.

W przedmiocie wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta

- 31 Zgodnie z art. 40 akapit drugi statutu Trybunału, mającym zastosowanie do Sądu na podstawie art. 53 akapit pierwszy tego statutu, prawo do wniesienia interwencji w sprawie rozpatrywanej przez Trybunał jest uzależnione od uzasadnienia interesu osoby zgłaszającej interwencję w rozstrzygnięciu tej sprawy.
- 32 Interes w rozstrzygnięciu sprawy należy rozumieć jako bezpośredni i aktualny interes w uwzględnieniu żądań strony, którą interwenient zamierza popierać (postanowienie prezesa Trybunału z dnia 6 marca 2003 r. w sprawie C-186/02 P Ramondín i Ramondín Cápsulas przeciwko Komisji, Rec. str. I-2415, pkt 7). Dopuszczenie interwencji wymaga zbadania, czy zaskarżony akt dotyczy interwenienta bezpośrednio i czy ma on pewny interes w rozstrzygnięciu sprawy [postanowienie prezesa Trybunału z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawach połączonych C-151/97 P(I) i C-157/97 P(I) National Power i PowerGen przeciwko British Coal i Komisji, Rec. str. I-3491, pkt 53].

- 33 Jeśli wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta został złożony w ramach postępowania w przedmiocie środka tymczasowego, interes w rozstrzygnięciu sporu powinien być rozumiany jako interes w rozstrzygnięciu w przedmiocie środka tymczasowego (zob. podobnie postanowienie prezesa Trybunału z dnia 7 lipca 1998 r. w sprawie T-65/98 R Van den Bergh Foods przeciwko Komisji, Rec. str. II-2641, pkt 26 i 27). Zarówno bowiem rozstrzygnięcie sprawy przed Trybunałem, jak i rozstrzygnięcie w przedmiocie środka tymczasowego, mogą wpływać negatywnie lub pozytywnie na interesy osób trzecich. Stąd w ramach postępowania w przedmiocie środka tymczasowego interes wnioskujących o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenientów należy oceniać w zależności od wpływu uwzględnienia lub oddalenia wniosku o zastosowanie tego środka na ich sytuację ekonomiczną lub prawną.
- 34 Należy uściślić, że bezpośredni i aktualny charakter interesu w rozstrzygnięciu sprawy w przedmiocie środka tymczasowego należy oceniać z uwzględnieniem specyfiki postępowania w przedmiocie środka tymczasowego. W ramach postępowania w przedmiocie środka tymczasowego interes, na który powołuje się interwenient, jest w razie konieczności brany pod uwagę w ramach szerszego wyważenia interesów [zob. podobnie postanowienie prezesa Trybunału z dnia 18 listopada 1999 r. w sprawie C-329/99 P(R) Pfizer Animal Health przeciwko Radzie, Rec. str. I-8343]. Wyważenie występujących w sprawie interesów może nawet okazać się decydujące, jeżeli sędzia orzekający w przedmiocie środka tymczasowego, badając złożony wniosek uzna, że został spełniony warunek *fumus boni iuris* oraz warunek dotyczący pilnego charakteru. Pojęcie interesu w rozstrzygnięciu sprawy powinno być szeroko interpretowane przez sędziego orzekającego w przedmiocie środka tymczasowego, aby nie przesądzać z góry o ocenie występujących w sprawie różnych interesów.
- 35 W każdym razie dokonana przez sędziego orzekającego w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego ocena interesu w rozstrzygnięciu wniesionej sprawy pozostaje bez uszczerbku dla oceny dokonanej przez Sąd w zakresie wniosku o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta w sprawie zawisłej przed Sądem.
- 36 Wnioski o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenientów złożone przez stowarzyszenia przedsiębiorstw oraz wnioski indywidualne, złożone zwłaszcza przez spółki, zostaną kolejno rozpatrzone.

Wnioski złożone przez stowarzyszenia przedsiębiorstw

37 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem dopuszcza się interwencje reprezentatywnych stowarzyszeń, których celem jest ochrona ich członków w sprawach, w których zostały podniesione kwestie o zasadniczym znaczeniu, mogące mieć wpływ na interesy członków tych stowarzyszeń [ww. w pkt 32 postanowienie w sprawie National Power i PowerGen przeciwko British Coal i Komisji, pkt 66 oraz postanowienie prezesa Trybunału z dnia 28 września 1998 r. w sprawie C-151/98 P Pharos przeciwko Komisji, Rec. str. I-5441, pkt 6; postanowienia prezesa Sądu z dnia 30 czerwca 1999 r. w sprawie T-13/99 R Pfizer Animal Health przeciwko Radzie, Rec. str. II-1961, pkt 15 i z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie T-53/01 R Poste Italiane przeciwko Komisji, Rec. str. II-1479, pkt 51]. W szczególności stowarzyszenie może zostać dopuszczone do sprawy w charakterze interwenienta: gdy jest ono reprezentatywne dla znacznej liczby przedsiębiorstw działających na danym rynku; gdy celem stowarzyszenia jest ochrona interesów jego członków; gdy w sprawie mogą zostać podniesione kwestie o zasadniczym znaczeniu mające wpływ na funkcjonowanie danego rynku; gdy interesy członków stowarzyszenia mogą zostać naruszone w znacznym stopniu przez wyrok lub przez postanowienie o dopuszczeniu do udziału w sprawie w charakterze interwenienta (zob. podobnie postanowienie Sądu z dnia 8 grudnia 1993 r. w sprawie T-87/92 Kruidvat przeciwko Komisji, Rec. str. II-1375, pkt 14).

38 Ponadto należy przypomnieć, że przyjęcie wykładni szerokiej uprawnienia dopuszczającego do udziału w sprawie w charakterze interwenienta wobec stowarzyszeń ma na celu umożliwienie lepszej oceny kontekstu sprawy, przy jednoczesnym uniknięciu zwiększenia się liczby indywidualnych interwencji, co zagrażałoby efektywności postępowania i jego sprawnemu przebiegowi (ww. w pkt 32 postanowienie w sprawie National Power i PowerGen przeciwko British Coal i Komisji, pkt 66).

39 To właśnie w kontekście przedstawionych warunków i uwag należy zbadać, czy interwencje CCIA, SIIA, CompTIA i ACT powinny zostać dopuszczone.

W przedmiocie wniosku złożonego przez CCIA

- 40 CCIA jest stowarzyszeniem zrzeszającym przedsiębiorstwa działające na rynku informatycznym i telekomunikacyjnym. CCIA złożyło wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Komisji. W tym celu wskazuje ono, że posiada osobowość prawną oraz że w ramach swoich celów i zakresu działalności ma reprezentować swoich członków oraz bronić ich interesów, a także że reprezentuje znaczną liczbę przedsiębiorstw działających na wyżej wskazanych rynkach oraz że w niniejszej sprawie zostały podniesione kwestie o zasadniczym znaczeniu, mogące mieć wpływ na interesy jego członków.
- 41 CCIA dodaje, że skarga i niniejsze postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego wpływają w różny sposób na jego członków. W szczególności wskazuje po pierwsze, że niektórzy jego członkowie produkują systemy operacyjne dla serwerów grupy roboczej, a po drugie, że niektórzy członkowie CCIA produkują oprogramowanie konkurencyjne do programu Windows Media Player. Uogólniając — niektórzy członkowie CCIA działają na rynkach, na których Microsoft stosuje strategię sprzedaży związanej i odmowy sprzedaży analogiczne do strategii omawianych w decyzji. Prawie wszyscy członkowie CCIA są użytkownikami systemów operacyjnych dla serwerów grupy roboczej i w rezultacie wpływa na nich zachowanie Microsoft. CCIA twierdzi również, że na interesy jego członków wpływa nie tylko rozstrzygnięcie w przedmiocie skargi, ale również data rozstrzygnięcia sporu, jako że naruszenia stwierdzone w decyzji mają już znaczny wpływ na rynek.
- 42 Na zakończenie CCIA dodaje, że odgrywało aktywną rolę w trakcie postępowania administracyjnego, które doprowadziło do wydania decyzji.
- 43 Komisja oświadczyła, że nie ma zastrzeżeń odnośnie do wniosku złożonego przez CCIA. Microsoft, ze swojej strony, nie przedstawiła uwag.

- 44 Sędzia orzekający w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego uznaje, że należy dopuścić wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożony przez CCIA.
- 45 Po pierwsze bowiem CCIA wykazało — co nie zostało zakwestionowane ani przez stronę skarżącą, ani przez pozwaną instytucję — że reprezentuje interesy przedsiębiorstw działających w sektorze technologii informacyjnych, wśród których znajdują się duże przedsiębiorstwa konkurujące bezpośrednio z Microsoft na niektórych rynkach, których dotyczy decyzja. CCIA powinno więc być uważane za wystarczająco reprezentatywne dla przedsiębiorstw działających w danym sektorze rynku.
- 46 Po drugie, zgodnie z art. 2 pkt A statutow CCIA, stowarzyszenie ma za cel w szczególności promocję — z jednej strony interesów sektora informatycznego i telekomunikacyjnego, a z drugiej strony interesów jego członków. Artykuł 1 sekcja druga statutow CCIA wskazuje, że CCIA ma w szczególności za zadanie uświadamianie organom rządowym i ogólnie społeczeństwu znaczenia „pełnej, uczciwej i otwartej konkurencji” w tych sektorach rynku. Artykuł 1 sekcja 2 statutu CCIA wskazuje również, że CCIA może podejmować „wszelkie odpowiednie [...] działania [...] prawne w celu wypełniania swojego zadania”. Można więc uznać, że CCIA ma za cel między innymi ochronę interesów swoich członków.
- 47 Po trzecie, w niniejszej sprawie podniesiona została między innymi kwestia ustalenia, w jakich okolicznościach producent oprogramowania mający pozycję dominującą może być zobowiązany dostarczyć osobom trzecim informacje chronione prawem własności intelektualnej w celu umożliwienia interoperacyjności produktów tych osób trzecich i produktu wspomnianego producenta. W niniejszej sprawie podniesiona została również kwestia ustalenia, w jakich okolicznościach może być sprzeczne z art. 82 WE włączenie przez producenta oprogramowania lub sprzętu informatycznego mającego pozycję dominującą nowych produktów lub nowych funkcji do istniejącego produktu. Stanowisko przyjęte przez sędziego orzekającego w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego odnośnie do tych kwestii o zasadniczym znaczeniu może mieć wpływ na warunki, w jakich działają przedsiębiorstwa sektora technologii informacyjnych.

- 48 Po czwarte, członkowie CCIA działają w danym sektorze rynku i zajęcie stanowiska przez sędziego orzekającego w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego może mieć wpływ na ich interesy.
- 49 Ponadto CCIA uczestniczyło w postępowaniu administracyjnym prowadzącym do wydania decyzji.
- 50 CCIA powinno więc zostać dopuszczone do niniejszego postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

W przedmiocie wniosku złożonego przez SIIA

- 51 SIIA jest stowarzyszeniem producentów oprogramowania, zrzeszającym ponad 600 członków. Złożyło ono wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Komisji.
- 52 SIIA twierdzi, że zostało dopuszczone w charakterze interwenienta we własnym imieniu w trakcie postępowania administracyjnego, podobnie jak Time Warner Inc., Novell i RealNetworks, które należą do członków stowarzyszenia. SIIA wskazuje ponadto, że orzeczenie Sądu w postępowaniu głównym w niniejszej sprawie będzie wpływało na zdolność jego członków do konkutowania z Microsoft. SIIA wykazuje poza tym, że możliwość prowadzenia działalności handlowej przez niektórych członków stowarzyszenia będzie zagrożona, jeśli nie zostaną zastosowane środki naprawcze przewidziane w decyzji. SIIA podkreśla na koniec, że utrzymanie w mocy decyzji pozwoliłoby jej członkom przeznaczyć dodatkowe środki na badanie i rozwój.
- 53 Komisja oświadczyła, że nie ma zastrzeżeń odnośnie do wniosku złożonego przez SIIA. Microsoft nie przedstawiła uwag.

- 54 Sędzia orzekający w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego uznaje, że należy dopuścić wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożony przez SIIA.
- 55 Po pierwsze bowiem SIIA wykazało — co nie zostało zakwestionowane ani przez Microsoft, ani przez Komisję — że jest najważniejszym stowarzyszeniem zrzeszającym twórców oprogramowania i zrzesza ponad 600 członków działających na całym świecie. SIIA może więc być uważane za reprezentatywne dla znacznej liczby przedsiębiorstw działających w sektorze technologii informacyjnych.
- 56 Po drugie, art. II statutu SIIA wskazuje, że jest ono „stowarzyszeniem zawodowym utworzonym w celu reprezentowania interesów ogólnych — w zakresie handlu i polityki publicznej — w sektorach oprogramowania i zasobów cyfrowych”. To samo postanowienie wskazuje, że SIIA ma zdolność do podejmowania „wszelkich kroków prawnych” umożliwiających realizację tych celów. Na tym etapie można więc uznać, że SIIA ma za cel między innymi ochronę interesu swoich członków.
- 57 Po trzecie, z powodów ujętych w pkt 47 powyżej, przyjęte przez sędziego orzekającego w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego stanowisko odnośnie do podniesionych w niniejszej sprawie kwestii o zasadniczym znaczeniu może mieć wpływ na warunki, w jakich działają przedsiębiorstwa sektora technologii informacyjnych.
- 58 Po czwarte, SIIA twierdzi — co nie zostało zakwestionowane ani przez Microsoft, ani przez Komisję — że reprezentuje przedsiębiorstwa konkurujące z Microsoft na omawianych w decyzji rynkach, a w szczególności twórców oprogramowania. W tych warunkach decyzja sędziego orzekającego w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego może wpłynąć na interesy członków SIIA.

- 59 SIIA uczestniczyło ponadto w postępowaniu administracyjnym prowadzącym do wydania decyzji.
- 60 SIIA powinno więc zostać dopuszczone do niniejszego postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

W przedmiocie wniosku złożonego przez CompTIA

- 61 CompTIA jest stowarzyszeniem przedsiębiorstw działających w dziedzinie technologii informacyjnych i komunikacyjnych. CompTIA złożyło wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Microsoft.
- 62 CompTIA twierdzi, że spełnia nałożone przez orzecznictwo warunki dopuszczenia do sprawy w charakterze interwenienta (ww. w pkt 37 postanowienie w sprawie Kruidvat przeciwko Komisji; postanowienie prezesa Sądu z dnia 30 października 2003 r. w sprawach połączonych T-125/03 R i T-253/03 R Akzo Nobel Chemicals i Akcros Chemicals przeciwko Komisji, Rec. str.II-4771, pkt 4).
- 63 Po pierwsze, CompTIA jest, jak twierdzi, największym na świecie stowarzyszeniem zawodowym w dziedzinie technologii informacyjnych i telekomunikacyjnych, zrzeszającym ponad 16 000 członków w 89 państwach.
- 64 Po drugie, CompTIA ma za zadanie, zgodnie ze swoim statutem, ochronę interesów swoich członków i powinno zostać dopuszczone do sprawy w charakterze interwenienta w niniejszym postępowaniu, ponieważ podnoszone w postępowaniu kwestie mają bezpośredni wpływ na interesy jego członków.

- 65 Po trzecie, decyzja podnosi kwestie o zasadniczym znaczeniu, mające wpływ na całość sektora technologii informacyjnych.
- 66 Komisja jest zdania, że CompTIA nie ma wystarczającego interesu w rozstrzygnięciu sprawy. Komisja zauważa w tym względzie, że statut CompTIA nie obejmuje ochrony interesów jego członków ani ich reprezentowania. Ponadto deklaracja w sprawie polityki w zakresie prawa konkurencji załączona przez CompTIA do jego wniosku jest jedynie projektem wspólnego stanowiska, który wcale nie zaleca CompTIA na podjęcie działań w celu obrony tego stanowiska ani na nie nie zezwala. Poza tym dopuszczenie CompTIA, występującego jako *amicus curiae* przed pewnymi sądami amerykańskimi, nie byłoby właściwe w kontekście niniejszej sprawy. Wreszcie fakt dopuszczenia CompTIA jako strony zainteresowanej podczas postępowania administracyjnego nie jest sam w sobie decydujący, gdyż stosowane kryterium dopuszczenia do przedstawienia uwag w ramach postępowania administracyjnego niekoniecznie odpowiada kryterium określönemu w art. 40 § 2 statutu Trybunału.
- 67 Microsoft nie przedstawił uwag odnośnie do wniosku CompTIA.
- 68 W dniu 13 lipca 2004 r. sędzia orzekający w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego zażądał od CompTIA w szczególności sprecyzowania, na jakich przepisach statutu stowarzyszenia opiera się ono twierdząc, że ma za cel ochronę interesów swoich członków.
- 69 W piśmie z dnia 16 lipca 2004 r. CompTIA wskazało, że w tym względzie oparło się na art. II i XI swojego statutu, na deklaracji w sprawie polityki w zakresie prawa konkurencji przyjętej przez zarząd stowarzyszenia, jak również na sekcji 2 postanowienia o zarejestrowaniu stowarzyszenia. CompTIA podkreśliło również, że występowało wcześniej w charakterze interwenienta przed amerykańskimi władzami sądowymi. W dniu 21 lipca 2004 r. Komisja przedstawiła uwagi, w których stwierdziła, że CompTIA może być traktowane w najlepszym razie jako stowarzyszenie mające za cel promocję interesów swoich członków, a nie ich

reprezentowanie czy obronę. Tymczasem sędzia wspólnotowy odrzucał już wnioski o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów złożone przez stowarzyszenia, które jedynie promowały wspólne interesy swoich członków (postanowienie prezesa trzeciej izby Sądu z dnia 25 czerwca 1999 r. w sprawie T-13/99 Pfizer Animal Health przeciwko Radzie, niepublikowany w Zbiorze, pkt 28).

- 70 Sędzia orzekający w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego uznaje, że wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożony przez CompTIA powinien zostać uwzględniony.
- 71 Po pierwsze bowiem CompTIA twierdzi — co nie zostało zakwestionowane ani przez Microsoft, ani przez Komisję — że reprezentuje ponad 16 000 członków działających w ponad 80 państwach, z których 200 ma siedziby w Europie. Członkowie CompTIA działają we wszystkich sektorach przemysłu informatycznego i zaliczają się do nich w szczególności: projektanci oprogramowania, producenci sprzętu informatycznego, przedsiębiorstwa działające w sektorze usług informatycznych, dystrybutorzy, sprzedawcy detaliczni i pośrednicy w sprzedaży. CompTIA może więc być traktowane jako stowarzyszenie reprezentatywne dla znacznej liczby przedsiębiorstw działających w sektorze technologii informacyjnych.
- 72 Po drugie, co się tyczy celu CompTIA, sekcja 2 postanowienia o jego zarejestrowaniu wskazuje, że ma ono za cel „wszelkie czynności lub działania prawne [...], dla których mogą być utworzone spółki, zgodnie z ustawą stanu Connecticut o spółkach innych niż akcyjne, w zmienionym brzmieniu”. Ta sama sekcja wskazuje, że „bez uszczerbku dla powyższych postanowień” CompTIA zostaje utworzona „w celu promowania i popierania najwyższych standardów w zakresie umiejętności i deontologii zawodowej i handlowej wśród swoich członków oraz ogólnie w sektorze technologii informacyjnych”. Artykuł II statutu ponownie omawia te zadania i między innymi uściśla, że w celu ich skutecznej realizacji CompTIA „dołoży starań [...] w celu stworzenia programu umożliwiającego prezentowanie przemysłowi informatycznemu, władzom rządowym i społeczeństwu wspólnych poglądów swoich członków”. CompTIA wskazuje również, że występowało w charakterze interwenienta wobec amerykańskich władz sądowych, jak również przed Komisją w postępowaniu administracyjnym, realizując założenia deklaracji

w sprawie polityki w zakresie prawa konkurencji przyjętej przez zarząd CompTIA. Mając na względzie te elementy, można traktować CompTIA jako stowarzyszenie mające za cel w szczególności ochronę interesów swoich członków.

- 73 Po trzecie, z powodów ujętych w pkt 47 powyżej, przyjęte przez sędziego orzekającego w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego stanowisko odnośnie do podniesionych w niniejszej sprawie kwestii o zasadniczym znaczeniu może mieć wpływ na warunki, w jakich działają przedsiębiorstwa sektora technologii informacyjnych.
- 74 Po czwarte, stanowisko zajęte przez sędziego orzekającego w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego może mieć wpływ na interesy licznych przedsiębiorstw działających na omawianych rynkach — w szczególności na interesy twórców oprogramowania — zrzeszonych w CompTIA.
- 75 CompTIA uczestniczyło zresztą w postępowaniu administracyjnym prowadzącym do wydania decyzji.
- 76 CompTIA powinno więc zostać dopuszczone do niniejszego postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

W przedmiocie wniosku złożonego przez ACT

- 77 ACT jest stowarzyszeniem zawodowym zrzeszającym prawie 3000 przedsiębiorstw działających w następujących dziedzinach: tworzenie oprogramowania, integracja systemów, doradztwo i szkolenie informatyczne, jak również handel elektroniczny. ACT złożyło wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Microsoft.

- 78 ACT twierdzi, że spełnia nałożone przez orzecznictwo warunki dopuszczenia do sprawy w charakterze interwenienta (ww. w pkt 37 postanowienie w sprawie Kruidvat przeciwko Komisji). ACT wskazuje na wstępie, że zostało dopuszczone do uczestniczenia w postępowaniu administracyjnym prowadzącym do wydania decyzji. Twierdzi ono poza tym, że w skardze złożonej przez Microsoft zostały podniesione kwestie o zasadniczym znaczeniu mogące mieć wpływ na funkcjonowanie całego sektora informatycznego, a w szczególności na działalność członków stowarzyszenia. ACT ma szczególny interes w kompatybilności i pewności prawnej programów platform w Stanach Zjednoczonych i Unii Europejskiej.
- 79 Członkowie ACT prowadzą poza tym działalność na dużą skalę w EOG i gdyby skarga nie odniosła pozytywnego skutku lub gdyby nastąpiło niezwłoczne wykonanie decyzji, to miałyby to negatywny wpływ na tych członków. Ze wspomnianego wykonania decyzji wynikłoby w rzeczywistości osłabienie wartości ich praw własności intelektualnej i zmniejszenie poziomu inwestycji w spółkach działających w sektorze informatycznym. Rozpowszechnienie protokołów komunikacyjnych systemu operacyjnego Windows stanowiłoby poza tym precedens mogący spowodować, po pierwsze — wzrost niestabilności systemów operacyjnych dla serwerów, a po drugie — pewne zagrożenia dla ich prawidłowego funkcjonowania. Środek naprawczy nakazujący sprzedaż systemu Windows bez programu Windows Media Player pozbawiłby członków ACT możliwości korzystania z pewnych interfejsów programowania aplikacji (API), a ponadto nie stanowiłby zachęty do produkcji i utrzymywania stabilnych platform.
- 80 Komisja oświadczyła, że nie ma zastrzeżeń odnośnie do wniosku złożonego przez ACT. Microsoft nie przedstawiła uwag do końca wyznaczonego terminu.
- 81 Sędzia orzekający w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego uznaje, że wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożony przez ACT powinien zostać uwzględniony.

- 82 Po pierwsze ACT twierdzi — co nie zostało zakwestionowane ani przez Microsoft, ani przez Komisję — że jest stowarzyszeniem zawodowym reprezentującym prawie 3000 przedsiębiorstw działających w następujących dziedzinach: tworzenie oprogramowania, integracja systemów, doradztwo, szkolenia informatyczne, handel elektroniczny. ACT uściśla również, że z jednej strony jego członkowie mają siedziby na całym świecie, a w szczególności w EOG, a z drugiej strony do jej członków należą przedsiębiorstwa różnej wielkości. ACT może więc być traktowane jako stowarzyszenie reprezentatywne dla znacznej liczby przedsiębiorstw działających w sektorze technologii informacyjnych.
- 83 Po drugie, zgodnie z art. II lit. d) statutu ACT, celem tego stowarzyszenia jest w szczególności „ochrona praw i przywilejów” jego członków. Artykuł II lit. f) statutu ACT precyzuje ponadto, że jego celem jest „wzmacnianie konkurencji w przemyśle technologicznym oraz ochrona produktów, przedsiębiorstw i przemysłu technologicznego przed nieuzasadnionymi uregulowaniami lub działaniami, które wpływają negatywnie na wolną i otwartą konkurencję produktów, przedsiębiorstw i gałęzi przemysłu”. ACT ma więc za cel między innymi ochronę interesów swoich członków.
- 84 Po trzecie, z powodów ujętych w pkt 47 powyżej, przyjęte przez sędziego orzekającego w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego stanowisko odnośnie do podniesionych w niniejszej sprawie kwestii o zasadniczym znaczeniu może mieć wpływ na warunki, w jakich działają przedsiębiorstwa sektora technologii informacyjnych.
- 85 Po czwarte, ACT zrzesza w szczególności przedsiębiorstwa specjalizujące się w tworzeniu oprogramowania, na których interesy może mieć wpływ stanowisko zajęte przez sędziego orzekającego w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego.
- 86 ACT uczestniczyło ponadto w postępowaniu administracyjnym prowadzącym do wydania decyzji.

- 87 ACT powinno więc zostać dopuszczone do niniejszego postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

W przedmiocie wniosków indywidualnych

W przedmiocie wniosku złożonego przez Novell

- 88 Novell i jej filie działają w różnych segmentach rynku oprogramowania. Novell działa w zakresie sieci informatycznych, od czasu kiedy stworzył i wprowadził do obrotu w 1983 r. program NetWare. W celu umotywowania wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Komisji Novell zwraca uwagę, że interes spółki w rozstrzygnięciu sprawy w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego wynika z wielu czynników. Po pierwsze, jej uczestnictwo w postępowaniu administracyjnym prowadzącym do wydania decyzji było od początku bardzo aktywne i pozwoliło jej na wpłynięcie na dokonaną przez Komisję analizę okoliczności faktycznych i prawnych. Po drugie, odmowa udzielenia przez Microsoft informacji dotyczących interoperacyjności miała wpływ na Novell, która jest głównym konkurentem Microsoft na rynku systemów operacyjnych dla serwerów grup roboczych. W rezulacie pozycja konkurencyjna Novell uległa gwałtownemu pogorszeniu, jak to stwierdziła Komisja w decyzji (motyw 590, 593 i 594 decyzji). Po trzecie, w celu stwierdzenia, że odmowa udzielenia przez Microsoft informacji dotyczących interoperacyjności jest częścią ogólnego postępowania Microsoft, Komisja oparła się zwłaszcza na sposobie potraktowania żądań Novell w tym zakresie (motyw 573 decyzji). Po czwarte, Novell zamierza skorzystać ze środków naprawczych nakazanych w art. 5 decyzji, gdyż jest „przedsiębiorstwem zainteresowanym tworzeniem i dystrybucją produktów konkurencyjnych wobec produktów Microsoft na rynku systemów operacyjnych dla serwerów grupy roboczej” w rozumieniu tego artykułu.
- 89 Komisja nie wniosła zastrzeżeń do wniosku złożonego przez Novell, natomiast Microsoft przedstawiła liczne uwagi. Po pierwsze Microsoft powołuje się na fakt, że zgodnie z motywem 573 decyzji Novell nie żądała od Microsoft dostarczenia jej

protokołów komunikacyjnych, ale jedynie umożliwienia zastąpienia katalogu systemu operacyjnego Windows przez katalog systemu NetWare. Po drugie Microsoft zaznacza, że Novell nie żądała licencji dotyczącej protokołów komunikacyjnych stacja robocza-serwer, zgodnie z porozumieniem polubownym zawartym pomiędzy władzami amerykańskimi a Microsoft. Przedsiębiorstwo to stawia zatem pytanie, czy można uznać, jak to utrzymuje Novell, że ta ostatnia spółka jest „bezpośrednim beneficjentem” środków naprawczych nałożonych przez Komisję. Interoperacyjność systemów operacyjnych NetWare i systemu operacyjnego Windows oraz brak wniosku o licencję dotyczącą protokołów komunikacyjnych Microsoft zaprzeczają argumentowi o konieczności niezwłocznego dostępu do technologii Microsoft.

90 Sędzia orzekający w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego uznaje, że Novell powinien zostać dopuszczony do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Komisji.

91 Z uwagi na to, że decyzja stwierdza, że Microsoft nadużyła pozycji dominującej, odmawiając przekazania informacji dotyczących interoperacyjności i zezwolenia na ich użycie w celu tworzenia i dystrybucji produktów konkurencyjnych do produktów Microsoft na rynkach systemów operacyjnych dla serwerów grupy roboczej, można stwierdzić, że Novell — jako przedsiębiorstwo konkurencyjne w stosunku do Microsoft — ma interes w tym, aby natychmiast położyć kres stwierdzonemu naruszeniu. Należy zaznaczyć w tym względzie, że jak wskazuje decyzja, udział Microsoft w rynku systemów operacyjnych dla serwerów grupy roboczej „wzrastał od jej wejścia na rynek i nadal się powiększa, tak że jej główny konkurent na tym rynku, Novell, na przestrzeni zaledwie kilku lat ustąpił z pozycji pierwszoplanowej i stał się drugorzędnym podmiotem” (motyw 590) i że „informacje zebrane przez Komisję wskazują, że istnieje zagrożenie wykluczenia konkurencji z rynku systemów operacyjnych dla serwerów grupy roboczej” (motyw 781).

- 92 Poza tym Novell uczestniczył bardzo aktywnie w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Komisję. Jak wynika z decyzji, Komisja należycie uwzględniła uwagi przedstawione przez Novell, występującą jako zainteresowana strona trzecia w rozumieniu art. 19 ust. 2 rozporządzenia Rady EWG nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r., pierwszego rozporządzenia wprowadzającego w życie art. [81] i [82] Traktatu (Dz.U. 1962, nr 13, str. 204).
- 93 Novell ma też bezpośredni interes w oddaleniu wniosku o zawieszenie wykonania art. 5 decyzji, ponieważ jest przedsiębiorstwem objętym tym przepisem.

W przedmiocie wniosku złożonego przez RealNetworks

- 94 We wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Komisji RealNetworks zaznacza z jednej strony, że działa na rynkach, na które ma wpływ zachowanie Microsoft polegające na powiązaniu sprzedaży programu Windows Media Player ze sprzedażą systemu operacyjnego Windows dla komputerów osobistych, a z drugiej strony, że uczestniczyła aktywnie, w charakterze zainteresowanej strony trzeciej, w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przez Komisję.
- 95 Microsoft i Komisja nie wniosły zastrzeżeń odnośnie do wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożonego przez RealNetworks.
- 96 RealNetworks jest producentem specjalistycznego oprogramowania w multimedialnych usługach cyfrowych dostarczanych za pośrednictwem sieci informacyjnych, jak również technologii, które pozwalają na tworzenie, dystrybucję i użytkowanie multimedialnych zasobów cyfrowych. Mając na względzie kwestie, na które powołuje się RealNetworks dla poparcia swojego wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, których charakter zdaje się wynikać w sposób oczywisty z decyzji (w szczególności motywów. 112–118, 125–134, 812,

855 i 856), sędzia orzekający w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego uznaje, że RealNetworks wykazała wystarczający interes w oddaleniu wniosku o zastosowanie środka tymczasowego.

W przedmiocie wniosku złożonego Digimpro i innych

- 97 Digimpro i inni złożyli wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów po stronie Microsoft, która żąda zawieszenia wykonania przepisów decyzji nakazujących jej zaoferowanie wersji swojego systemu operacyjnego Windows dla stacji roboczych niezawierającej programu Windows Media Player i kodu programowego zapewniającego funkcje tego programu. Wszyscy wskazani powyżej wnioskodawcy uważają, że mają bezpośredni i aktualny interes w zawieszeniu wykonania art. 2, art. 4 akapit pierwszy oraz art. 6 decyzji, ponieważ bezzwłoczne wykonanie tych przepisów wyrządziłoby im poważną i niepowetowaną szkodę.
- 98 Wnioskujący o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta produkują lub tworzą oprogramowanie i aplikacje działające w systemie operacyjnym Windows i oświadczają, że z tego powodu są bezpośrednio lub pośrednio zależni od funkcjonalności programu Windows Media Player połączonego z tym systemem operacyjnym.
- 99 Po pierwsze, niektórzy z wnioskodawców stworzyli i wprowadzają do obrotu produkty współpracujące z programem Windows Media Player systemu operacyjnego Windows dla stacji roboczych lub są w trakcie ich tworzenia. Efektem decyzji byłoby zmuszenie ich do modyfikacji ich produktów poprzez dodanie do nich funkcji rozpoznawania, czy system operacyjny zainstalowany w komputerach ich klientów zawiera program Windows Media Player i w przypadku jego braku wskazywanie klientom czynności niezbędnych do instalacji programu Windows Media Player. Wnioskodawcy mogliby, alternatywnie do wskazanego rozwiązania, przekształcić swoje produkty, kopiując do nich kod programu Windows Media Player. Takie działania byłyby jednakże czasochłonne i kosztowne.

- 100 Po drugie, wnioskodawcy utrzymują, że niektórzy z nich musieliby dostarczyć zaktualizowany program klientom używającym aktualnych lub wcześniejszych wersji ich produktów, gdyby ci klienci zostali zmuszeni do używania ich produktów na komputerze wyposażonym w system operacyjny pozbawiony programu Windows Media Player. Dostarczenie takiej poprawki pociągnęłoby za sobą znaczne koszty oraz spowodowałoby liczne trudności praktyczne.
- 101 Po trzecie, wydzielenie programu Windows Media Player z systemu operacyjnego Windows dla mikrokomputerów mogłoby zakłócić funkcjonowanie produktów wnioskodawców, gdyby klient sam instalował program Windows Media Player na swoim komputerze. Poszukiwanie środków zaradczych w celu rozwiązania problemów z tym nieprawidłowym funkcjonowaniem pociągałoby za sobą dodatkowe koszty dla wnioskodawców.
- 102 Po czwarte, wnioskodawcy obawiają się, że decyzja jest pierwszym etapem podziału systemu operacyjnego Windows dla stacji roboczych, co stworzyłoby sytuację dużej niepewności w działalności handlowej.
- 103 Po piąte, wnioskodawcy zwracają uwagę, że ulepszenia dokonywane przez Microsoft w systemie operacyjnym Windows zmuszają ich do ulepszania ich własnych produktów lub oferowania nowych produktów. Ulepszenia te — będące pochodnymi ulepszeń Microsoft — nie będą już możliwe, jeśli Microsoft nie będzie mogła rozwijać swojego systemu operacyjnego.
- 104 Microsoft nie przedstawiła uwag do końca wyznaczonego terminu.

- 105 Komisja wysunęła ze swojej strony poważne zastrzeżenia odnośnie do interesu w występowaniu w charakterze interwenientów przez Digimpro i innych. Komisja zaznacza, że interes wnioskodawców, którzy wydają się należeć do szerokiej kategorii niezależnych sprzedawców oprogramowania, nie jest ani bezpośredni, ani aktualny, ani niewątpliwy.
- 106 Po pierwsze Komisja uważa, że argumenty odnoszące się do przyszłych sporów lub do przyszłego rozwoju systemu operacyjnego Windows nie mogą być uważane za argumenty ustalające taki interes w rozstrzygnięciu sporu.
- 107 Komisja jest również zdania, że argumenty przytoczone we wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów pokazują jeszcze wyraźniej, że niezależni sprzedawcy są zachęcani do tworzenia aplikacji zawierających program Windows Media Player, ponieważ zdają sobie sprawę, że ten program jest zintegrowany z systemem operacyjnym Windows i że w rezultacie nabywcy tego systemu automatycznie posiadają ten program. Jednakże jak podkreśla Komisja, decyzja nie nakazuje wnioskodawcom modyfikacji ich produktów. Efektem decyzji ma być umożliwienie konsumentom wyboru pomiędzy nabyciem wersji systemu operacyjnego ze zintegrowanym programem Windows Media Player a nabyciem wersji systemu bez tego programu, wyboru kierowanego zaletami produktu, a nie jedynie faktem, że jest on połączony z systemem operacyjnym Windows. Sprzedawcy oprogramowania powinni więc dostosować się do wyboru konsumenta i odpowiednio zaplanować swoją działalność. Zawsze istnieje możliwość stworzenia produktów wyłącznie dla programu Windows Media Player i następnie przekonania konsumentów — opierając się na zaletach produktów i usług — do wyboru wersji systemu operacyjnego Windows ze zintegrowanym programem Windows Media Player. A zatem nie ma żadnego powodu do twierdzenia, że wnioskodawcy będą narażeni na koszty lub na szkodę wynikające bezpośrednio z decyzji. Ewentualne koszty, jakie będą musieli ponieść, zależą od decyzji, jakie podejmą w przyszłości. Nie można więc uznać interesu wnioskodawców w rozstrzygnięciu sporu za wystarczający (postanowienie Sądu z dnia 23 marca 1998 r. w sprawie T-18/97 Atlantic Container Line i in. przeciwko Komisji, Rec. str. II-589, pkt 14). Co się tyczy oświadczenia wnioskodawców, zgodnie z którym ich produkty nie będą właściwie działały, to ujawnia ono hipotetyczny charakter interesu w rozwiązaniu sporu w tym zakresie.

- 108 Rozpatrując dokładniej interesy, na jakie powołuje się każdy z osobna wnioskodawca, Komisja uważa, że Digimpro Ltd nie działa obecnie na żadnym z rynków oraz że szkoda, na którą powołuje się TeamSystem SpA, może powstać jedynie wtedy, gdy konsumenci zdecydują się na używanie wersji systemu operacyjnego Windows pozbawionej programu Windows Media Player — sytuacja, która możliwa jest także obecnie. Komisja uważa również, że spółka Mamut ASA powołuje się na problemy ze zgodnością swoich produktów z produktami Microsoft, które to problemy są mało wiarygodne z uwagi na ścisłe związki między tymi spółkami. Odnosnie do interesu CODA Group Holdings Ltd w rozstrzygnięciu sporu — to nie jest on ani niewątpliwy, ani bezpośredni, ponieważ jej produkty nie opierają się bezpośrednio na programie Windows Media Player systemu operacyjnego Windows.
- 109 Komisja dodaje, że gdyby zgodzić się z argumentacją wnioskodawców, to wówczas trzeba byłoby dopuścić teoretycznie wszystkich twórców oprogramowania na świecie.
- 110 Sędzia orzekający w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego zauważa, że wykonanie decyzji skutkowałoby obowiązkiem oferowania przez Microsoft sprzedaży dwóch wersji systemu operacyjnego dla stacji roboczych, pierwszej pozbawionej programu Windows Media Player i drugiej zawierającej ten program. Efektem tych nowych uwarunkowań będzie sytuacja, w której twórcy oprogramowania nie będą mogli już liczyć na obecność multimedialnych interfejsów programowania aplikacji (API) we wszystkich komputerach wyposażonych w system operacyjny Windows. W konsekwencji tej sytuacji działania polegające na przystosowaniu ich produktów i obciążeniu dodatkowymi technologiami mogą generować dodatkowe, znaczne koszty dla danych twórców, natomiast nieprzystosowanie ich produktów do nowych uwarunkowań rynkowych wynikających z wykonania decyzji mogłoby przeszkodzić w zdobywaniu potencjalnych klientów.
- 111 Uwzględniając te czynniki należy przyjąć, że sprzedaż systemu operacyjnego Windows dla stacji roboczych bez programu Windows Media Player może w znaczący sposób wpłynąć na działalność tych twórców oprogramowania i że zatem został stwierdzony ich interes w zawieszeniu wykonania decyzji. Elementy przytoczone w ich wniosku pozwalają na stwierdzenie, że TeamSystem SpA i Mamut ASA powinny zostać dopuszczone do sprawy w charakterze interwenientów po stronie Microsoft w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego.

- 112 Natomiast w świetle argumentów przytoczonych we wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta nie można uznać, że Digimpro Ltd wykazała aktualny interes w rozstrzygnięciu w przedmiocie środka tymczasowego. Jak to wynika z jej wniosku, główny produkt tej spółki nie został jeszcze wprowadzony do obrotu. Z wniosku wynika, że ten produkt „będzie” pozwalał — bez podania dokładnych terminów wprowadzenia na rynek — użytkownikom komunikować się z zapamiętanymi danymi audio i że „będzie działał” jako dodatek do programu Windows Media Player.
- 113 Mając na względzie informacje zawarte we wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta, należy postanowić również o odrzuceniu wniosku złożonego przez CODA Group Holdings Ltd. Ryzyko odłączenia programu Windows Media Player od systemu operacyjnego Windows, mogące mieć wpływ na prawidłowe działanie niektórych z jego aplikacji, nie może być traktowane jako wystarczające dla wykazania interesu tej spółki w występowaniu w charakterze interwenienta, ponieważ, jak wynika z wniosku, aplikacje te zostały już dostarczone do jej klientów na wielu platformach innych niż platforma Windows, takich jak IBM AS/400 i Unix, a tworzone przez nią produkty nie są oparte bezpośrednio na kodzie programu Windows Media Player systemu operacyjnego Windows.
- 114 Należy więc uwzględnić wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożony przez TeamSystem SpA i przez Mamut ASA, natomiast oddalić wniosek złożony przez Digimpro Ltd i przez CODA Group Holdings Ltd.

W przedmiocie wniosku złożonego przez DMDsecure.com i innych

- 115 DMDsecure.com i inni, spółki działające w dziedzinie mediów, rozrywki, a także telekomunikacji, zgłosili wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Microsoft. DMDsecure.com BV sprzedaje cyfrowe systemy, składniki i rozwiązania dotyczące zarządzania prawami, ochroną i dostępem do serwerów. MPS Broadband AB rozpowszechnia międzynarodowe produkty tele-

wizyjne za pomocą protokołu internetowego. Pace Micro Technology plc działa głównie w zakresie technologii telewizji cyfrowej. Quantel Ltd dostarcza akcesoria informatyczne dla przemysłu telewizyjnego i kinematograficznego. Wreszcie Tandberg Television Ltd sprzedaje produkty bazujące na transmisji obrazu w czasie rzeczywistym i systemy technologii, bezpośrednio oraz na zamówienie różnych sieci.

- 116 Spółki te utrzymają, że mają bezpośredni i aktualny interes w zawieszeniu wykonania decyzji, ponieważ rozstrzygnięcie w przedmiocie środka tymczasowego może mieć bezpośredni i znaczący wpływ na ich działalność (ww. w pkt 37 postanowienie w sprawie Kruidvat przeciwko Komisji, pkt 10). Nałożony na Microsoft obowiązek stworzenia i oferowania wersji jej systemu operacyjnego pozbawionej programu Windows Media Player dotyczyłby wnioskodawców, ponieważ ich produkty działają z tym programem. W rezultacie musieliby oni przekształcić swoje produkty, tak aby mogły one działać z innymi programami. Taka modyfikacja byłaby kosztowna, trudna technicznie i miałaby następstwa dla usług świadczonych łącznie z omawianymi produktami.
- 117 Podczas gdy Microsoft nie przedstawił uwag do końca wyznaczonego terminu, Komisja wysunęła ze swojej strony poważne zastrzeżenia odnośnie do interesu w występowaniu w charakterze interwenientów przez wnioskodawców.
- 118 Komisja uważa, że wnioskodawcy nie wykazali, że mają bezpośredni, aktualny i niewątpliwy interes w rozstrzygnięciu w przedmiocie środka tymczasowego. Argumenty wnioskodawców pokazują, że mają oni naturalną skłonność do popierania jednej technologii oraz że ich decyzja dotycząca bazowania na programie Windows Media Player wynika z ich wiedzy, że ten program jest zintegrowany z systemem operacyjnym Windows i że jest automatycznie nabywany przez konsumentów.

- 119 Wbrew twierdzeniu wnioskodawców decyzja nie nakazuje w żadnym wypadku wnioskodawcom zmiany ich produktów. decyzja ma jedynie umożliwić konsumentom wybór pomiędzy nabyciem wersji systemu operacyjnego ze zintegrowanym programem Windows Media Player a nabyciem wersji systemu bez tego programu, wyboru kierowanego zaletami produktu, a nie jedynie faktem, że jest on połączony z systemem operacyjnym Windows. Spółki, w szczególności te, które opierają swoje produkty na powszechnie występującym programie Windows Media Player, powinny dostosować się do wyboru konsumenta i odpowiednio zaplanować swoją działalność. Spółki te zawsze będą miały możliwość stworzenia produktów współpracujących wyłącznie z programem Windows Media Player i następnie przekonania konsumentów — opierając się na zaletach produktów i usług — do wyboru wersji systemu operacyjnego Windows wraz ze zintegrowanym programem Windows Media Player. A zatem nie ma żadnego powodu do stwierdzenia, że wnioskodawcy będą narażeni na koszty lub na szkodę wynikające bezpośrednio z decyzji. Ewentualne koszty, jakie będą musieli ponieść, zależą od decyzji, jakie podejmą w przyszłości. Nie można więc uznać interesu wnioskodawców w rozstrzygnięciu sporu za wystarczający (ww. w pkt 107 postanowienie w sprawie Atlantic Container Line i in. przeciwko Komisji, pkt 14).
- 120 Komisja dodaje, że dopuszczenie wnioskodawców do sprawy w charakterze interwenientów prowadziłoby — z uwagi na to, że ta grupa spółek nie jest jednolita — do konieczności dopuszczenia teoretycznie wszystkich twórców oprogramowania na świecie.
- 121 Sędzia orzekający w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego uznaje, że ze względu na elementy wyszczególnione we wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów DMDsecure.com i inni mają bezpośredni i aktualny interes w zawieszeniu wykonania decyzji, ponieważ technologie używane obecnie przez nich są stworzone do działania, w dużym stopniu, z platformą systemu operacyjnego Windows zawierającego program Windows Media Player. Wykonanie decyzji wpłynęłoby znacznie na ich działalność, ponieważ musieliby nie tylko przystosować się do tej zmiany uwarunkowań przez zmianę użytkowanych technologii, ale także na początku ponieśliby koszty tej zmiany.
- 122 DMDsecure.com i inni powinni więc zostać dopuszczeni do sprawy w charakterze interwenientów po stronie Microsoft.

W przedmiocie wniosku złożonego przez IDE Nätverkskonsulterna i innych

- 123 IDE Nätverkskonsulterna i inni żądają dopuszczenia do sprawy w charakterze interwenientów po stronie Microsoft. Świadczą oni usługi w dziedzinie technologii informacyjnych, takich jak instalacja, integracja i przenoszenie danych i systemów, wsparcia informatyczne i podwykonawstwo, a także edycja stron internetowych i tworzenie oprogramowania. Ich usługi zależą od technologii tworzonej przez Microsoft. Doskonała znajomość przez wnioskodawców produktów tworzonych przez Microsoft została doceniona przez to ostatnie przedsiębiorstwo przyznaniem im tytułu „Microsoft Most Valuable Professionals”. Jedynie IDE Nätverkskonsulterna AB i Exor AB nie otrzymali tego tytułu.
- 124 Opierając się na orzecznictwie Trybunału (postanowienie Trybunału z dnia 24 października 1962 r. w sprawach połączonych 16/62 i 17/62 Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes i in. przeciwko Radzie, Rec. str. 937) DE Nätverkskonsulterna i inni podnoszą, że ze względu na fakt, iż wykonanie decyzji ma znaczący wpływ na ich sytuację prawną lub ekonomiczną, mają oni bezpośredni i aktualny interes we wnioskowanym przez Microsoft zawieszeniu wykonania art. 4 i art. 6 lit. a) decyzji.
- 125 Negatywne skutki środka naprawczego nakazującego oddzielenie programu Windows Media Player od systemu operacyjnego Windows różnią się w zależności od działalności wnioskodawców.
- 126 Po pierwsze, niektórzy z wnioskodawców zapewniają instalację systemów operacyjnych i oprogramowania użytkowego w komputerach, usługi integracji, zwłaszcza różnych aplikacji, i wsparcie informatyczne, takie jak regularne dostarczanie aktualizacji do programów. Istnienie dwóch wersji systemu operacyjnego Windows powodowałoby dla nich dodatkowe koszty związane zarówno z koniecznością dostosowania usług do wersji systemu operacyjnego Windows klienta, jak i z zapewnieniem prawidłowego działania wersji systemu pozbawionej programu Windows Media Player.

- 127 Po drugie, wnioskodawcy świadczący usługi edycji stron internetowych używają technologii stworzonych przez Microsoft. Tymczasem aby udostępnić użytkownikom komputerów pozbawionych programu Windows Media Player zawartość audiowizualną stron internetowych publikowaną przez tych wnioskodawców, ci ostatni musieliby ponieść koszty tworzenia i wsparcia informatycznego.
- 128 Po trzecie, wnioskodawcy świadczący usługi szkoleniowe dotyczące produktów Microsoft musieliby dostosować swoje programy kształcenia do profilu użytkownika.
- 129 Wreszcie niektórzy z wnioskodawców świadczą usługi rozwijania oprogramowania przy użyciu funkcji Media programu Windows Media Player. Ze względu na decyzję ich działalność ograniczyłaby się do klientów, którzy wybrali system operacyjny Windows wyposażony w program Windows Media Player, lub — wobec klientów, którzy nie dokonali tego wyboru — wymagałaby modyfikacji produktów.
- 130 Microsoft nie przedstawił uwag do końca wyznaczonego terminu.
- 131 Komisja wysunęła ze swojej strony poważne zastrzeżenia odnośnie do interesu wnioskodawców w występowaniu w charakterze interwenientów. Ze względu na to, że argumentacja Komisji jest analogiczna do argumentacji przytoczonej w odpowiedzi na wniosek złożony przez DMDsecure.com i innych, należy odesłać do pkt 118–120 powyżej.
- 132 Sędzia orzekający w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego uznaje, że wniosek złożony przez IDE Nätverkskonsulterna AB nie może zostać przyjęty.

- 133 Odnośnie do tej spółki — natychmiastowe wykonanie decyzji mogłoby z pewnością doprowadzić ją do konieczności dostosowania usług oferowanych klientom, czyli doradztwa i podwykonawstwa. Oddzielenie programu Windows Media Player od systemu operacyjnego Windows mogłoby skłonić tę spółkę do uwzględnienia tej zmiany i w konsekwencji do dostosowania świadczonych przez nią usług. Jednakże dostosowanie świadczonych usług w tym zakresie nie może być zaliczane do bezpośrednich skutków wykonania decyzji, ale powinno być postrzegane jako uzależnione przede wszystkim od wyboru przez konsumenta systemu operacyjnego Windows niezawierającego programu Windows Media Player i w konsekwencji uzależnione od zapotrzebowania na świadczenie usług. Na podstawie informacji dostarczonych we wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta nie można również stwierdzić, że interes tej spółki może być postrzegany jako bezpośredni i aktualny w rozumieniu przywołanego powyżej orzecznictwa.
- 134 Natomiast spółka Exor powinna zostać dopuszczona do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Microsoft. Z wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta wynika, że spółka Exor edytuje strony internetowe i rozwija aplikacje na znaczną skalę, ponieważ jednym z jej klientów jest szwedzka agencja rekrutacyjna, druga po Szwedzkiej Agencji Pracy, oraz że technologie używane do edycji tych stron internetowych są obecnie tworzone do współdziałania wyłącznie z platformą systemu operacyjnego Windows ze zintegrowanym programem Windows Media Player. Wykonanie decyzji mogłoby więc mieć znaczny wpływ na jej działalność, zarówno poprzez konieczność podjęcia dostosowania używanych technologii do tej zmiany warunków, jak i poprzez konieczność poniesienia przez nią początkowych kosztów tej zmiany. Można więc uważać, że spółka wykazała na tym etapie wystarczająco swój bezpośredni i aktualny interes.
- 135 Odnośnie do innych wnioskodawców — ich interes w rozstrzygnięciu w przedmiocie środka tymczasowego nie może być na podstawie informacji zawartych we wniosku uważany za wystarczająco wykazany.
- 136 Ze względu na to, że twierdzenia zawarte we wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta nie zostały udowodnione, nie jest możliwe stwier-

dzenie, że odrzucenie wniosku w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego wpłynęłoby w znaczny sposób na działalność tych wnioskodawców. W szczególności odnośnie do T. Rogersona, D. Tomicica, M. Valaska i B. Natiego nie jest w żaden sposób sprecyzowane we wniosku, jaka część ich działalności obejmuje tworzenie oprogramowania.

- 137 Należy ponadto dodać, że dostosowanie usług wsparcia informatycznego (T. Rogerson, P. Setka i D. Tomicic), szkoleń informatycznych (P. Setka) i doradztwa (D. Tomicic) nie może być zaliczane do bezpośrednich skutków wykonania decyzji, ale powinno być postrzegane jako uzależnione przede wszystkim od wyboru przez konsumenta systemu operacyjnego Windows niezawierającego programu Windows Media Player i w konsekwencji uzależnione od zapotrzebowania na świadczenie usług (zob. pkt 133 powyżej).
- 138 Co się tyczy interesu, na który powołuje się R. Rialdi, to nie może być on postrzegany jako bezpośredni, ponieważ odrzucenie wniosku w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego mogłoby wpłynąć na niego jedynie jako beneficjenta wyników spółki, w której jest członkiem zarządu i wiceprezesem do spraw nowoczesnych technologii.
- 139 Uwzględniając powyższe uwagi, należy stwierdzić, że wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów złożony przez IDE Nätverkskonsulterna i innych powinien zostać dopuszczony w stosunku do Exor AB, ale oddalony w stosunku do innych wnioskodawców.

W przedmiocie wniosku o utajnienie

- 140 Microsoft wystąpiła o nieujawnianie podmiotom wnioskującym o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów wersji poufnej decyzji.

- ¹⁴¹ Interwencje powinny zostać dopuszczone na warunkach przewidzianych w art. 116 § 2 regulaminu Sądu. Informowanie o dokumentach proceduralnych doręczonych stronom powinno być ograniczone, na tym etapie, do pozbawionej klauzuli poufności wersji sporządzonej przez Microsoft. Decyzja odnośnie do zasadności wniosku o utajnienie zostanie podjęta w danym przypadku w terminie późniejszym w świetle zastrzeżeń, które mogą zostać złożone w tym zakresie.

Z powyższych względów

PREZES SĄDU

postanawia:

- 1) **Computer & Communications Industry Association** zostaje dopuszczone do sprawy T-201/04 R w charakterze interwenienta na poparcie żądań strony pozwanej.
- 2) **Software & Information Industry Association** zostaje dopuszczone do sprawy T-201/04 R w charakterze interwenienta na poparcie żądań strony pozwanej.
- 3) **The Computing Technology Industry Association Inc.** zostaje dopuszczone do sprawy T-201/04 R w charakterze interwenienta na poparcie żądań strony skarżącej.

- 4) **The Association for Competitive Technology** zostaje dopuszczone do sprawy T-201/04 R w charakterze interwenienta na poparcie żądań strony skarżącej.
- 5) **Novell Inc.** zostaje dopuszczona do sprawy T-201/04 R w charakterze interwenienta na poparcie żądań strony pozwanej.
- 6) **RealNetworks Inc.** zostaje dopuszczona do sprawy T-201/04 R w charakterze interwenienta na poparcie żądań strony pozwanej.
- 7) **TeamSystem SpA** i **Mamut ASA** zostają dopuszczone do sprawy T-201/04 R w charakterze interwenientów na poparcie żądań strony skarżącej.
- 8) Wniosek **Digimpro Ltd** i **CODA Group Holdings Ltd** o dopuszczenie do sprawy T-201/04 R w charakterze interwenientów na poparcie żądań strony skarżącej zostaje oddalony.
- 9) **DMDsecure.com BV**, **MPS Broadband AB**, **Pace Micro Technology plc**, **Quantel Ltd** i **Tandberg Television Ltd** zostają dopuszczone do sprawy T-201/04 R w charakterze interwenientów na poparcie żądań strony skarżącej.
- 10) Wniosek **IDE Nätverkskonsulterna AB**, **T. Rogersona**, **P. Setki**, **D. Tomicica**, **M. Valaska**, **R. Rialdiego** i **B. Natiego** o dopuszczenie do sprawy T-201/04 R w charakterze interwenientów na poparcie żądań strony skarżącej zostaje oddalony.

- 11) Wniosek Exor AB o dopuszczenie do sprawy T-201/04 R w charakterze interwenienta na poparcie żądań strony skarżącej zostaje dopuszczony.
- 12) Sekretarz poda do wiadomości interwenientów wersje dokumentów postępowania nieobjęte klauzulą poufności.
- 13) Dla interwenientów ustalony zostanie termin do przedstawienia ewentualnych uwag odnośnie do wniosku o utajnienie. Decyzja odnośnie do zasadności wniosku o utajnienie zapadnie w terminie późniejszym.
- 14) Dla interwenientów ustalony zostanie termin do przedstawienia uwag, bez uszczerbku dla możliwości ich późniejszego uzupełnienia na skutek decyzji o zasadności wniosku o utajnienie.

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 26 lipca 2004 r.

Sekretarz

H. Jung

Prezes

B. Vesterdorf